

ม ห า ส ม บั ตี จั ก ร พ ร ร ดิ
(๒)

สมบัติอันเป็นของมนุษย์
สมบัติอันเป็นทิพย์ที่น่ายินดีในเทวโลกและนิพพานสมบัติ
สมบัตินั้นทั้งปวง ย่อมได้ด้วยบุญนิธิ

มหาสมมติจักรพรรดิ (๒)

๒๒

ท่ามกลางกระแสกิเลสและอวิชชาที่ห่อหุ้ม เห็น จำ คิด
รู้ ของเหล่าสรรพสัตว์ ทำให้มวลมนุษย์ต้องตกอยู่ในห้วงแห่ง
ทะเลทุกข์ เหมือนหลงทางอยู่ในความมืดมิด การบังเกิดขึ้นของ
พระรัตนตรัย จึงเปรียบเสมือนดวงประทีปที่ส่องสว่างท่ามกลาง
ความมืด เพื่อขจัดความมืด คืออวิชชาให้หมดไป อย่างไรก็ตาม
การที่เราจะเข้าถึงจุดแห่งความสว่างภายในได้นั้น ต้องหมั่น
ทำใจให้หยุดให้นิ่ง จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายภายในตัว
เมื่อนั้น แสงธรรมอันไม่มีประมาณ และธรรมรส อันเลิศจะ
พร่างพรั่งนอออกมา ชีวิตของเราก็จะสมปรารถนาใน ทุกสิ่งอย่าง
แน่นอน

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน นิธิกัณทสูตร ความว่า

“มานุสสิกา จ สมปตติ เทวโลกะ จ ยา รติ
ยา จ นิพพานสมปตติ สัพพমেเตน ลพฺภติ

สมบัติอันเป็นของมนุษย์ สมบัติอันเป็นทิพย์ที่น่ายินดี
ในเทวโลกและนิพพานสมบัติ สมบัตินั้นทั้งปวง ย่อมได้ด้วย
บุญนิธิ”

อานุภาพแห่งบุญเป็นอานุภาพที่ไม่มีประมาณ จะคอย
ประคับประคองเจ้าของบุญให้ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข และ
สมบูรณ์พร้อมด้วยสมบัติทั้งหลาย มหาสมบัติจะบังเกิดขึ้น

มหาสมปัติจักรพรรดิ (๒)

๒๓

เฉพาะผู้มีบุญเท่านั้น เป็นโอกาสอันไม่เกิดขึ้นกับคนทั่วไป เมื่อคราวที่แล้ว ได้นำเรื่องราวของมหาสมปัติจักรพรรดิ มาเล่าให้พวกเราได้รับฟังกัน เป็นตำนานแห่งจักรวรรดิ ที่บังเกิดขึ้นด้วยอำนาจแห่งบุญของพระเจ้าจักรพรรดิ ครั้งนี้จะนำเรื่องราวตั้งแต่ทั้ง ๗ ประการ มาเล่าให้ฟังต่อ

หลายๆ ท่านอาจสงสัยว่า สมปัติจักรพรรดินี้เกิดขึ้นตอนไหน ตอนที่สมปัติจะเกิดขึ้นนั้น พระเจ้าจักรพรรดิทรงถวายมหาทานบารมี สมาทานอุโบสถศีล ประทับนั่งตามลำพังเพื่อระลึกรู้ถึงบุญที่ได้สั่งสมมาดีแล้ว เมื่อถึงเวลารัตนะทั้ง ๗ ก็จะปรากฏขึ้นเอง หัตถิรัตนะ คือ ช้างแก้ว ซึ่งอยู่ในป่าหิมพานต์ จะออกมาจากป่าหิมพานต์ ในหิมพานต์นี้ *มีช้าง ๑๐ ตระกูลอาศัยอยู่ ซึ่งมีตระกูลช้างกาฬาวกะ ช้างคังเคยยะ ช้างปัญพระ ช้างตัมพะ ช้างปิงคละ ช้างคันธะ ช้างมังคละ ช้างเหมวตะ ช้างอุโบสถ และสุดท้ายคือ ตระกูลช้างฉัททันต์ ถ้าเป็นช้างธรรมดาทั่วไปที่เรารู้จักกัน ถูกจัดไว้ในตระกูลแรก คือ ตระกูลช้างกาฬาวกะ

กำลังของช้างแต่ละตระกูลไม่เท่ากัน กำลังของบุรุษที่แข็งแรงมากๆ ๑๐ คน เท่ากับกำลังของช้างกาฬาวกะ ๑ เชือก

มหาสมมติจักรพรรดิ (๒)

๒๔

ข้างกาฬาวะ ๑๐ เชือก เท่ากับกำลังตระกูลข้างคังเคยยะ ๑ เชือก
ข้างคังเคยยะ ๑๐ เชือก เท่ากับตระกูลข้างปัทมธะ ๑ เชือก
และไล่เรื่อยขึ้นไปเช่นนี้ ๑๐ ต่อ ๑ จนกระทั่งถึงข้างตระกูล
เหมวตะ ๑๐ เชือก เท่ากับกำลังของข้างอุโบสถ ๑ เชือก ข้าง
ตระกูลอุโบสถ ๑๐ เชือก เท่ากับกำลังของข้างฉัททันต์ ๑ เชือก
ข้างแก้วของพระเจ้าจักรพรรดิจะมาจากสองตระกูลหลังนี้ และ
ที่มีกำลังมากที่สุดคือตระกูลพญาข้างฉัททันต์ ทั้งสองตระกูลนี้
คือเผ่าของหัตถิรัตน์ะ

*ข้างแก้วของพระเจ้ามหาสุทนต์สนจักรพรรดิมาจาก
ตระกูลอุโบสถ ตัวจะขาวปลอดสะอาดสะอาดอันเกลี้ยงเกลา
คชลักษณ์สมบูรณ์ทุกอย่าง คอและปากจะมีสีแดงเหมือนมณฑล
ของพระอาทิตย์ รูปร่างงามสมส่วน ผิวตึงไม่เหี่ยวยาน มีอวัยวะ
น้อยใหญ่สมบูรณ์ ดวงตาก็สดใสราวกับตาของเทพบุตร มีฤทธิ์
เหาะเหินเดินอากาศได้ พระเจ้ามหาสุทนต์สนะทอดพระเนตรเห็น
ข้างแล้ว ทรงพอพระทัยมาก ตรัสว่า ข้างเชือกนี้เป็นข้างที่มี
คชลักษณ์สมบูรณ์มาก ถ้าพึงฝึกหัดก็จะดี ทันทที่ที่พระองค์ตรัสจบ
ข้างนั้นก็จะไปตามที่พระราชารับสั่งทันที

เราจะเห็นว่า ผู้มีบุญพุดสิ่งใด สิ่งนั้นก็จะสำเร็จสม
ปรารถนาทันที เมื่อพระองค์จะทดสอบข้างแก้ว ตอนเช้าก็จะ

มหาสมปัติจักรพรรดิ (๒)

๒๕

เสด็จขึ้นบนหลังเพื่อไปตรวจบ้านเมือง ไปทั่วมหาเมธินิลจรด ฟากฝั่งมหาสมุทร แล้วเสด็จกลับมาที่กุสาวดีราชธานี มาทันเสวย พระกระยาหารเช้า นี่เป็นอานุภาพของช้างแก้ว

ต่อมา อัศจรรย์บังเกิดขึ้นอีก คือ ม้าแก้ว ม้าคู่บุญเป็น ม้าสินธุ์ชื่อวลาหก รูปร่างองอาจสง่างาม ท่วงท่าก้าวอย่างน่าดู น่าชื่นชม ที่ได้ชื่อว่า วลาหก เพราะมีลำตัวขาวปลอดเหมือน ก้อนเมฆ สะอาดสะอ้าน และที่น่าทึ่ง คือ ศีรษะของม้าสินธุ์ ตัวนี้จะมีสีดำ เท้าทั้ง ๔ ข้าง มีสีแดง มีร่างกายแข็งแรงมาก ขนละเอียดอ่อนละมุนละไมเหาะเหินเดินอากาศได้เหมือนช้างแก้ว

เมื่อพระราชาทอดพระเนตรเห็น ทรงตรัสชื่นชมด้วยความพอพระทัย แล้วตรัสว่า ถ้าพึงฝึกหัดก็จะเป็นม้าที่ดี ทันทที่ที่ตรัสจบ ม้าแก้วตัวนั้นก็เหมือนที่ถูกฝึกดีแล้ว และเมื่อ พระเจ้ามหาสุทนต์ต้องการพิสูจน์ม้าตัวนี้ ตอนเช้าพระองค์ จะเสด็จขึ้นหลังม้า ออกจากเมืองไปตรวจราชการทั่วแผ่นดิน ทรงเสด็จออกขณะที่บิรवारเพ็ญนำพระกระยาหารมาตั้งไว้ จากนั้นม้าแก้วก็จะพาไปทั่วทวีปทั้งสี่ แล้วสามารถกลับมาทัน เสวยพระกระยาหารเช้า นี่คือฤทธิ์ของม้าแก้วอันเกิดจาก อานุภาพแห่งบุญ เป็นสิ่งที่น่าทึ่งมาก

เมื่ออัศจรรย์บังเกิดขึ้นแล้ว มณีรัตนก็บังเกิดขึ้นอีก เป็นแก้วมณีที่มาจากวิปุลบรรพต งดงามราวกับเจียรไนมาเป็น

มหาสมบัติจักรพรรดิ (๒)

๒๖

อย่างดี มีรัศมีเปล่งสว่างออกจากข้าง มณีรัตนนี้จะมีความบริวารถึง ๘๔,๐๐๐ ดวง รัศมีแผ่ออกไปเสมือนกระพริบรัศมีของพระจันทร์ เมื่อแก้วมณีบังเกิดขึ้นแล้ว หากยกขึ้นบนอากาศประมาณ ๖๐ ศอก แสงสว่างของแก้วมณีจะแผ่ออกไปในรัศมี ๑ โยชน์โดยรอบ ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นสว่างเหมือนเวลากลางวัน ชาวนาชาวไร่สามารถทำงานได้ นกนกก็ออกหากินเพราะเข้าใจว่าเป็นกลางวัน นี่คือนิภาพแห่งมณีรัตน แก้วมณีนี้มีนิภาพดังคุณสมบัติทั้งหลายไว้ใช้สร้างบารมี ผู้คนไม่ต้องลำบากในการทำมาหากิน จะมีสมบัติสำหรับสร้างบารมีได้อย่างสะดวกสบาย

ครั้นมณีรัตนะอุบัติขึ้น อิตถิรัตนะก็เกิดขึ้นตามมานางแก้วมาจากมัททราชตระกูล ซึ่งเป็นตระกูลที่มีบุญมาก หากในที่นั้นไม่มีนางแก้ว เทวดาก็จะนำมาจากอุตตรกุรุทวีป นางแก้วนี้มีรูปร่างสวยงามน่าดู น่าชม ไม่สูง ไม่เตี้ย ไม่พอมเกิน ไม่อ้วนเกิน ไม่ดำ ไม่ขาว พอดีๆ ผิวพรรณเป็นแบบกึ่งทิพย์ คือละเอียดเกินกว่าผิวมนุษย์แต่ไม่ถึงกับทิพย์ สัมผัสทางกายของนางแก้วนุ่มนวลละมุนละไม เมื่ออากาศเย็น ผิวนางแก้วจะอุ่น เมื่ออากาศร้อนผิวจะเย็นสบาย กลิ่นจันทน์จะหอมพุ่งออกจากกายตลอดเวลาอาจาระก็บริสุทธิ์ไม่เคยแม้แต่จะมีความคิดนอกใจ และที่พิเศษยิ่งกว่านั้น คือ แสงสว่างจะออกจากกายประมาณ ๑๒ ศอก ทำให้อาณาบริเวณนั้นสว่างไสว ใครได้เห็นนางแก้ว

มหาสมบัตินักปราชญ์ (๒)

๒๓

จะมองไม่รู้เบื่อ เกิดความอึดอ้อมใจทีเดียว

เมื่ออิติรัตนะบังเกิดขึ้นแล้ว คหปติรัตนะก็บังเกิดขึ้นตามมา โดยปกติท่านผู้นี้เป็นคนที่มัทธมมาก แต่ด้วยอานุภาพบุญและการสงเคราะห์ของจักรแก้ว ทำให้คฤหบดีแก้วมีตาทิพย์สามารถมองเห็นมัทธมสมบัติต่างๆ ได้ในรัศมี ๑ โยชน์ เมื่อคฤหบดีแก้วพบว่า มีเหตุอัศจรรย์เกิดขึ้นกับตนจะดีอกดีใจรีบไปเข้าเฝ้าพระเจ้าจักรพรรดิ พร้อมกับปวารณารับใช้ทางด้านคลังสมบัติ เมื่อพระราชาก็จะทดสอบคฤหบดีแก้วขณะล่องเรือไปด้วยกันนั้น พระองค์จะตรัสว่า “คฤหบดี ท่านจงเอาสมบัติมาให้เราด้วยเถิด” คฤหบดีแก้วทูลตอบว่า “ถ้าเช่นนั้น ขอพระองค์ทรงเทียบเรือเข้าฝั่งเถิด” พระเจ้าจักรพรรดิก็จะบอกว่า “เราต้องการสมบัติตรงนี้แหละ”

คฤหบดีแก้วก็ใช้ตาทิพย์ตรวจ แล้วใช้มือซ่อนลงไปในน้ำ นำสมบัติที่เต็มไปด้วยเงินทองและรัตนะขึ้นมาถวายพระองค์ ทำให้จอมจักรพรรดิทรงปีติเบิกบาน พร้อมกับรับสั่งว่า พอแล้วพระองค์เพียงแค่ต้องการทดสอบเท่านั้นเอง นี่คือนานุภาพแห่งขุนคลังแก้วคู่บารมี

แก้วประการที่ ๗ คือ ปริณายกแก้ว หรือขุนพลแก้ว เป็นบัณฑิตนักปราชญ์ มีปัญญา ขุนพลแก้วนี้จะมีบุญพิเศษสามารถรู้จิตของผู้อื่นได้ในรัศมี ๑๒ โยชน์ ทำให้รู้ว่าใครคิด

มหาสมบัตินิการพรวติ (๒)

๒๘

อย่างไรรักพระเจ้าจักรพรวติ จะเป็นผู้นัดจัดพระราชกรณียกิจให้พระองค์ เช่น วันนี้จะเสด็จไปทีไหนบ้าง จะดูแลรับผิดชอบในหน้าที่การงานทุกอย่าง ทำให้พระเจ้าจักรพรวติปกครองราชธานีด้วยความสงบร่มเย็น ไม่กังวลพระหฤทัยเกี่ยวกับการปกครองพลนิกร ทำให้บ้านเมืองสงบสุขร่มเย็น เป็นแผ่นดินทอง แผ่นดินธรรมอย่างแท้จริง

นอกจากพระองค์จะสมบูรณด้วยแก้ว ๗ ประการนี้แล้ว พระเจ้ามหาสุทิสสนะยังทรงมีบุญพิเศษอีก ๔ ประการ คือ ทรงมีพระรูปงาม น่าชม น่าเลื่อมใส มีผิวพรรณผ่องใสยิ่งกว่าใครๆ ทรงเป็นผู้มีพระชนมายุยืนนานกว่าคนทั่วไป ทรงเป็นผู้มีอาพาธน้อย มีโรคน้อย นอกจากนี้ ทรงเป็นที่รัก ที่ชอบใจของทุกๆ คน ใครได้เห็นแล้วจะรู้สึกรักและเคารพ นี้อานุภาพแห่งบุญของพระเจ้าจักรพรวติ อานุภาพแห่งบุญนั้น เป็นทางมาแห่งมหาสมบัตินี้ทั้งหลาย สมบัตินิการพรวติที่บังเกิดขึ้น ก็ด้วยอานุภาพแห่งกุศลกรรมที่ท่านได้ทำไว้ในอดีตทั้งสิ้น

ดังนั้น ความดีที่เราทำไปนั้นไม่ได้หายไปไหน จะเป็นดวงบุญที่สว่างไสวติดตามตัวเราไปทุกภพทุกชาติ บุญอันบริสุทธิ์ที่กลางกายนี้ จะดึงดูดให้เราได้สมบัตินิการพรวติดังไม่พองเอาไว้อใช้สร้างบารมี อีกทั้งจะหนุนนำให้เราและสรรพสัตว์ไปสู่ที่สุดแห่งธรรมได้ ขอให้หมั่นสั่งสมบุญให้มาก